

Llum d'Oli

P O R R E R E S

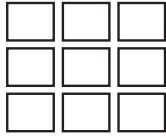
Vos desitja
bones festes!

*La cultura és saviesa
i arrelament popular
és un fruit que al madurar
ens dóna joia i bellesa.*

*La flama l'hem de dur encesa
malgrat els temps enrarits
som qui som i ho deim a crits
que mentre quedi una espurna
les nostres arrels profundes
en mantendran l'esperit.*

Santi Costa Juan

MRTinformàtica

Venda d'ordinadors

consumibles:

tintes d'impressora

papers fotogràfics

connectors - programes

components i recanvis

Servei i suport tècnic

Reparam i configuram

el teu ordinador

Renting i manteniment informàtic

per a empreses

C/ Sant Roc, 32 - Tel. 971 168 478

info@mrtinformatica.com

www.mrtinformatica.com

Germans Leiva

Antonio Marqués, 2
07003

PALMA DE MALLORCA

Tel. 971 76 34 92

Fax: 971 75 19 63

www.viajespegaso.com

**ESTANC
CA NA
JAUME**

Tabac - articles de regal
papereria - llibres
i tota classe de revistes
i diaris

Carrer Sant Roc, núm. 2
PORRERES

MAN'S

L'Almoina, 30
Tlf. 971 16 84 56
Porreres · Mallorca

Pepe Jeans
LONDON

LIBERTO

DIESEL
FOR SUCCESSFUL LIVING

100%

**DESIGNAL
DESIGNIT**

Sebastià Vidal Mas
Foto Vidal - Porreres

Avinguda Bisbe Campins, 22
Telf. 971 64 73 20

LLG FUSTERIA

LLITERAS GARI

Portes i Cuines fetes a mida

C/. Major, núm 61 - 07260 PORRERES (Mallorca)

Taller: Ctra. Porreres - Montuiri, Parcela 250

Telef. i Fax 971 16 84 66

Llum d'Oli

Desembre de 2012 - Núm. 132

Dipòsit Legal PM 76/1979

Edita:

Agrupació Cultural de Porreres

Carrer Magos

Tel/Fax 971 16 86 21

Adreça electrònica:

agrupacioculturalporreres@gmail.com

Col·laboradors/es:

Maria Barceló Crespi

Germanes Barceló-Crespi

Joan Barceló Fusteret

Bartomeu J. Barceló Ginard

Joan Barceló Xibic

Bartomeu Garí

Maties Lladó

Joan Miralles Plantalamor

Joana Mora

Maria Antònia Rigo

Cesca Roig

Joanaina Roig

Josep Maria Sastre

Maria Antònia Sureda

Simó Tortella

Fotografia:

Simó Tortella

Pere Muntaner (Bojos per la cuina)

Petra Vidal

Fotografia de la portada:

Sebastià Vidal

Margalida Vidal

Imprimeix

Gràfiques LLOPIS, S.A.

Tel. 971 58 04 89

e-mail: disseny@grafiquesllopis.com

Els articles publicats reflecteixen únicament l'opinió dels seus autors.

La percepció generalitzada que la crisi és profunda i duradora s'ha fet evident a gairebé tots els àmbits de la vida col·lectiva. I potser és en aquests moments quan la gestió des dels poders públics s'ha de mostrar més eficaç, més propera als ciutadans i amb un esperit més solidari i social.

Ja no hi ha res que justifiqui que els recursos que els ciutadans aportam en forma d'impostos a ajuntaments, governs autonòmics o a l'estat hagin de servir per salvar bancs privats que han fet de l'especulació el seu "modus vivendi" durant molts d'anys, en època de vaques grasses, i que ara els hàgim de salvar les cadires i els privilegis, mentre veiem com les retallades afecten àmbits de drets socials universals com la sanitat, l'assistència social i l'educació, sobretot.

Una acció política responsable ha de tenir ben present que els privilegiats, en aquests moments, són els qui més han d'aportar a la caixa comuna a l'hora de mantenir aquestes prestacions més elementals. No es pot generalitzar la idea que els abusos dels assalariats, dels funcionaris, són la causa de la crisi. Si hi ha hagut deixadesa per part de l'administració a l'hora de vigilar el compliment laboral dels seus empleats, això es regula amb una inspecció que compleixi així com toca. I desgraciadament gairebé tot allò que els poders públics han legislat fins ara s'ha orientat cap a més mesures recaptatòries, o eliminació de prestacions: escapçament de nòmines dels empleats públics, acomiadaments més fàcils i més barats per a les empreses, pujades d'impostos al consum, eliminació de diferents prestacions socials, etc. Gairebé tot repercutint en els sectors més desprotegits de la societat.

Des de la gestió més propera, l'ajuntament, s'ha de ser molt escrupolós i més transparent, a l'hora de justificar despeses. La ciutadania ha de tenir la impressió que pobles com el nostre no han de perdre qualitat de vida perquè els recursos no arriben i les inversions no es poden fer.

Els governants locals han de saber exigir i demanar allò que és just i necessari per seguir tenint els serveis bàsics que ens corresponen com a ciutadans de ple dret. El Govern autonòmic, no s'ha d'encongir a l'hora de demanar al poder central que tot allò que les Balears aporten al manteniment de l'estat i que no torna, més de tres mil milions d'euros anuals, no ha d'anar en detriment dels serveis dels ciutadans de les illes (tancar hospitals, no fer inversions en el transport públic, precaritzar l'ensenyament públic, etc.) I que ara que se segueixen destapant casos de corrupció i de malbaratament dels recursos públics no dubti a actuar escrupolosament i responsablement. I al Govern central se li ha d'exigir rigor a l'hora d'invertir els recursos. El clientelisme polític no ha de dur a fer inversions milionàries en xarxes ferroviàries que no tenen massa sentit (l'AVE a Galícia), mentre es deixen d'invertir en altres que sí que tenen projecció i rendiment econòmic (el corredor mediterrani, principal via d'exportació de l'estat).

Racionalitat, bona gestió i sentit social semblen ser les bases que ara s'han de prioritzar. Cosa que ara per ara no s'acaba de veure en cap d'aquests àmbits de gestió.

EL PATRIMONI ARTÍSTIC DE L'ESGLÉSIA PARROQUIAL DE PORRERES (ÈPOCA GÒTICA)

El divendres dia 19 d'octubre l'Agrupació Cultural iniciava les activitats del curs 2012-2013 amb una lliçó de Maria Barceló Crespí amb el títol de *El patrimoni artístic de l'església parroquial de Porreres (època gòtica)*. La conferenciant, al llarg d'una hora i mitja, explicà quines eren les peces cabdals conservades d'estil gòtic que van des de l'orfebreria fins a la pintura passant pel mobiliari, escultura i vestimenta. A continuació, els

assistents pogueren veure les peces de ben aprop a l'església. Volem agrair la bona disposició del rector mossèn Àngel Reigadas que en tot moment facilità la visita.

MATILDE LANDA, PRESA FRANQUISTA A CAN SALES

El divendres dia 26 d'octubre tingué lloc una conferència de Francesc Lladó Rotger sobre Matilde Landa, presa franquista a can Sales, i el poeta Miquel Ferrà. L'acte contribuï a recordar que enguany fa setanta anys de la mort de Matilde Landa.

Graduat Social

Av. Bisbe Campins, 3
07260 PORRERES
Tel. 971 16 80 38

Llorenç Cerdà Mora

VENDA DE BOLETS

Camí de na Bosca, s/n
Tel. 971 647 911
Fax 971 166 555
Mòbils: 619 037 245/6

PORRERES

Venda de Bolets

xavier barceló

RESTAURACIÓ DE MOBLES

c/ cerdà, núm. 105
tel. 971 168 072

07260 porreres
mòbil 687 559 600

PASSEJADA EN BICICLETA (SA FIRA) De Porreres a Ses Talaies

El dissabte de Sa Fira dia 27 d'octubre, com ja es costum, es va fer la passejada en bicicleta pel terme de Porreres. Aquesta vegada vàrem anar des de Porreres fins a Ses Talaies. El recorregut va ser fàcil, sempre que va ser possible anàrem per camins alternatius: camí de Sa Serra-camí de Ses Roques travessàrem la carretera de Vilafranca per seguir pel camí de Son Redó- camí de Sa Torre fins arribar a Ses Talaies. Allà n'Antoni i na Joana ens reberen i ens mostraren les cases rehabilitades i el seu entorn. El dia va acompanyar i gaudírem d'unes vistes magnífiques des d'una de les dues torres de molí on tot el grup pogué pujar. Des d'aquestes planes volem agrair als propietaris la seva bona acollida.

QUÈ ÉS L'AGRICULTURA ECOLÒGICA?

Dia 24 de novembre va tenir lloc al local social una xerrada sobre agricultura ecològica a càrrec de Mateu Ginard, president d'APAE-MA (Associació de Productors d'Agricultura Ecològica de Mallorca) i Miquel Arranz, productor. Després de les magnífiques explicacions d'aquests dos

experts en la matèria, els assistents poguérem degustar diferents aliments ecològics elaborats i preparats per na Joana Maria Fiol, Magdalena Morell, Miquel Arranz, entre altres (sobrassada ecològica, tofu, diferents germinats, varietat de pa, llet d'ametlla...)

DIVENDRES DE PEL·LÍCULA A L'AGRUPACIÓ

El mes de novembre l'hem començat amb un cicle de cinema sobre la república i guerra civil coordinat per Bartomeu Garí Salleres. Durant quatre divendres (2, 9, 16 i 23) hem pogut gaudir d'una mostra de pel·lícules ambientades a l'època de la República i la guerra. Ha estat un selecció molt encertada ja que tots els films han estat de reconeguts cineastes de l'estat espanyol produïts després de la dictadura que proporciona una mirada crítica d'uns fets tràgics que van deixar una profunda empremta a la societat civil. El darrer dia, després de la pel·lícula ens reunírem envoltant d'una bona taula per comentar les pel·lícules i sopar. Segurament no serà el darrer cicle de cinema. La gent que hi va assistir ja ha fet noves propostes.

PASSEJADA DE S'ESTALELLA A VALLGORNERA (18-11-2012)

Maties Lladó

Ja feia temps que, per diversos motius, no m'apuntava a una de les passejades que organitza l'ACP qualche diumenge dematí, i la veritat és que, una vegada més, fou una bona manera de passar un diumenge dematí.

Tot i que s'havia anunciat un diumenge de mal temps, més de mitja dotzena de porrerencs i porrerencques ens reunírem al punt de trobada habitual, l'aparcament de n'Hereveta, i quan quasi eren les nou, amb bon temps, partírem cap a s'Estanyol on ens esperava en Climent Picornell i na Maria Bel que eren, aquesta vegada, els encarregats de guiar-nos pels camins que els pescadors i caçadors, sobretot, han traçat al llarg dels temps per dins de l'anomenada finca de s'Estalella, i que ara senderistes, ciclistes, i altres visitants amb distints objectius, s'encarreguen de que no hi creixin herbes, tot intentant disfrutar del paratge característic de la marina llucmajorera.

A les nou i mitja ja feia una estona que alguns ens havíem retrobat amb llocs comuns de la nostra infància i joventut. Els guies, com és natural, es mostraven orgullosos de mostrar-nos indrets que per ells són quotidians. Altres trepitjaven per primera vegada aquest tros de la costa sud de Mallorca, i junts poguérem gaudir un diumenge més, baix un dia que cada minut que passava ens pareixia més agradable, tot i l'amenaça del mal temps.

Aviat les nostres passes eren acompanyades dels suaus penya cegats típics de tota aquesta zona, després de deixar darrera les cases de s'Estalella que, des d'un visible promontori situat a una de les puntes que dibuixa el mapa de la nostra malmenada i estimada illa, domina tota la finca i sobretot tota la costa situada a llevant i ponent d'aquest indret inigualable.

Cap a ponent dirigirem les nostres passes per a descobrir les magnífiques formes que van adoptant els no molt alts penya cegats que s'elevan des de la mar mallorquina, i que amb molta dificultat van dibuixant la línia accidentada que segueix aquesta costa que ha vist al llarg dels temps sobreviure a molts de mallorquins, uns pescadors, altres caçadors, gent que s'atrevia a desafiar la força de les ones per a treure marès a la mateixa vorera de la mar; també contrabandistes, i no molt lluny de la vorera de la mar, més

enllà de la pleta típica de la marina que travessàvem, la gent que conreava el camps ja més fèrtils.

Restes encara molt visibles de l'activitat dels nostres avantpassats mallorquins es succeeixen al llarg del nostre camí. Casetes abans utilitzades pels pescadors, ara són llogades a turistes que cerquen la tranquil·litat del lloc, fins i tot qualche escar s'utilitza amb aquests fins. Ens trobam amb la torre de s'Estalella on ens hem fet un foto per a recordar l'excursió. També esmentar les moltes coves marines, formades per l'erosió que provoquen les ones quan topen amb les parets de roca calcària de la vorera, formant aquests forats obscurs obrats per la naturalesa per on entren les aigües avui calmes, cristal·lines i d'un meravellós color blau turquesa.

Aviat s'arriba a la urbanització de Vallgornera. Ja es divisen les noves construccions que arriben fins als mateixos penya cegats. Aquí donam la volta, després d'un merescut berenar baix uns pins, farcits de moscards. Coses de la naturalesa i del clima un poc desbaratat d'aquest temps...

Tornam sobre les nostres passes intentant no repetir els mateixos camins, sempre que ens és possible. Passam de bell nou arran de la torre de vigilància que ens contempla des de la seva situació de privilegi. I en un no res ja arribam a les cases de s'Estalella on l'amo, un al·lot jove, dedica el seu temps a vigilar que tots els que passam per la vorera de la mar no ens acostem de demés a les seves cases, no sigui que destorbem la seva intimitat, cosa que ja hem fet sense voler. Els temps canvien i les persones també. Fa uns anys això no passava...

La mitja jornada acaba amb un dinar de germanor a un restaurant del mateix s'Estanyol. No ho podíem tenir millor.

PROPERES ACTIVITATS

GENER

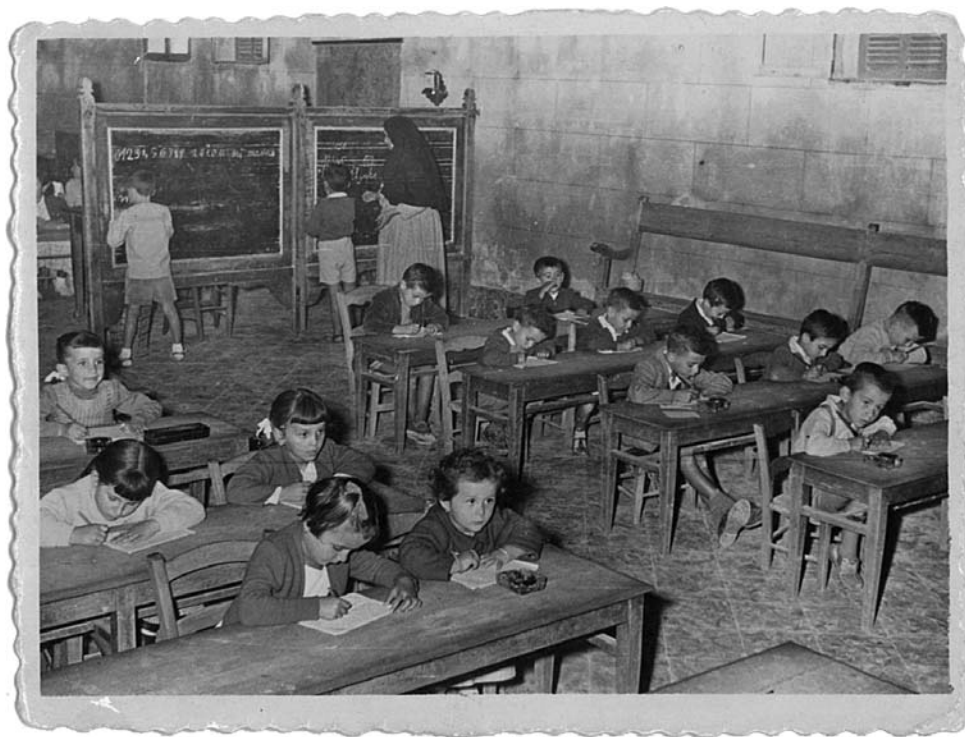
Dia 11.- Sopar de col·laboradors i col·laboradores del Llum d'Oli.

Dia 25.- *Paradise of love. Una cançó, dos llibres, molta música*
Presentació amb música en directe dels llibres de

Tomeu Matamales (músic) i Francesc Vicens (músicòleg) a càrrec d'Aina Sansó.

A continuació REVIVAL d'una REUNIÓ-GUATEQUE dels anys 60's.

Dia 26:- Assemblea general anual i eleccions de la nova junta.

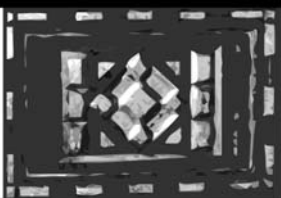
Ens han fet arribar aquesta foto. No en tenim cap tipus d'informació. Ens agradaria que si algú en sap alguna cosa, es posi en contacte amb l'Agrupació Cultural.

Al revers de la foto hi ha la següent inscripció:

20 octubre 1956

Foto: Vidal

Pa d'Or

Taller de Restauració i Conservació

Els nostres serveis: Mobiliari antic, policromia i daurats, datació imatgenaria i retaule, talla de fusta, marqueteria, laca japonesa i pintura decorativa.

Sala, 19 · 07260 Porreres · Mallorca · Tel. 971 16 66 14
e-mail: pador@padorrestauracio.com · www.padorrestauracio.com

BM

ESPORT - SABATES

Ballester Melià

C/. L'Almoina, 19
07260 PORRERES

Tel. 971 16 82 76
Tel. Part. 971 64 74 21

HA ESTAT NOTÍCIA

Simó Tortella - Joana Mora

EL BECUT VERMELL ATACA ELS FASSERS DE PORRERES

La palmera del Lloc Sagrat de la Parròquia de Porreres que estava afectada pel Becut Vermell ha estat tallada per evitar més contagis a la resta de fassers que hi ha a la localitat.

Els tècnics de la Conselleria que van realitzar la inspecció de l'exemplar infectat explicaren la importància d'una ràpida actuació davant possibles infeccions futures. És obligatori, segons la resolució de la Conselleria d'Agricultura i Pesca de 12 de maig de 2010 (BOIB núm. 77, de 2010.05.25), la destrucció de qualsevol forma viva de l'insecte i al seu torn de les parts de les palmeres afectades mitjançant incineració i les mesures fitosanitàries obligatòries, que de no complir donen lloc a sancions que preveu el títol IV de la Llei 43/2002 de 20 de novembre de Sanitat Vegetal.

L'EMPRESA EMBOTITS MUNAR CELEBRA ELS SEUS 70 ANYS

L'empresa felanitxera Embotits Munar, ubicada a Porreres celebrà el passat mes de novembre els seus 70 anys amb una bona festa amb picat de glosat a l'auditori de Porreres. Enhorabona!

10è ANIVERSARI DEL GRUP PORRERENC KATAU

Katau va celebrar el seu desè aniversari amb un concert a l'Auditori de Porreres el passat 31 d'octubre. Els assistents van poder escoltar els temes d'aquests 10 anys. El concert va comptar amb la participació de tots els membres del grup que han participat durant aquest decenni (11 músics). En finalitzar el concert, Jaume Rosselló, un dels components, va declarar que estan pastant un nou projecte que segurament finalitzarà en un nou enregistrament, encara que estan en els seus inicis.

MOR LA PADRINA DE PORRERES

El diumenge 13 d'octubre morí la padrina de Porreres: Antònia Juan Sagreras *Quel Colla* de 106 anys. N'Antònia sempre comentava que era "tàtara" ja que al costat d'ella convivia a la seva família cinc generacions. Durant la seva joventut va treballar en el manteniment de les terres familiars, després

de la mort d'un dels seus fills durant els seus primers anys de matrimoni es va oferir de DIDA a una família de Sóller i va finalitzar treballant en l'explotació agrícola de Can Boterí. Madò *Quel Colla*, fins als seus últims dies va conservar en la seva memòria molts dels fets esdevinguts a Porreres durant aquests últims 100 anys.

OPERACIÓ QUILO A PORRERES

Dia 6 d'octubre es varen recollir a Porreres a prop de 900 quilograms d'aliments en l'Operació Quilo que ha organitzat el Rotary Club al nostre poble. Els responsables de l'organització a Porreres han estat el grup de Càritas parroquial que conjuntament amb uns 40 voluntaris van recollir els aliments en els diferents supermercats i botigues del poble. Aquesta contribució va servir per ajudar a les 20 famílies que actualment reben aquesta aportació alimentària que els ajuda a superar aquests moments difícils.

Les famílies que reben AQUESTA APORTACIÓ són escollides després d'un estudi que realitzen conjuntament el departament d'Atenció (Acció Social) de l'Ajuntament de Porreres i el de Càritas Parroquial.

TANCADA PER RETALLADES OBERT PER EDUCACIÓ

El passat 28 de novembre es va dur a terme a Porreres una tancada (de les 17 a les 21 hores) a l'IES Porreres,

del professorat, pares/mares i alumnat del CP Escola Nova i de l'IES Porreres per defensar una educació pública de qualitat i en contra de les retalles. Es va organitzar una taula rodona amb la representació de tota la comunitat educativa (alumnat, pares/mares, professorat) que exposaren en veu pròpia la situació que viuen actualment a les aules i als centres educatius. Es feren diferents tallers, de ball de bot, de pancartes amb la participació de tots els assistents. Per concloure la tancada i donar un regust més festiu actuà la batucada porrerenca.

VISITA A SON REAL

Maria Barceló Barceló, 9 anys 4t d'Educació Primària CEIP ESCOLA NOVA

Divendres, dia 19 d'octubre els nins i nines de 3r i 4t vàrem anar d'excursió a Son Real.

N'hi havia un parell que estàvem nerviosos perquè havia de venir en Toni "Ballador" de "Uep, com anam?!. I ens havien de gravar.

Na Margalida Vaquer va dir una glosa molt coneguda que diu així:

A Porreres vaig anar
A cercar una porrerenca
Ni se vincla ni se trenca
Ni se romp ni se romprà.

També vàrem cantar *En Pep Gonella té* i vàrem veure animals: una tortuga que caminava per allà.

Vàrem anar a veure un cementeri de fa 2.700 anys i per allà, amb els nins de 3r, vàrem berenar.

Finalment, en Toni "Ballador" ens va firmar un autògraf.

Toni Ballador

S'estanc

vell

Cafè - Restaurant

Carrer Palma, 29
Tel. 971 56 05 23
Vilafranca de Bonany

**PAPERERIA
ALMOINA**

*Llibreria
Fotocòpies
Objectes de regal*

C/. Almoina, 10
Tel. 971 16 80 19

i ara, Solarium

Non Estil
PERRUQUERIA I ESTÈTICA

UNISEX

PERRUQUERIA	ESTÈTICA
extensions	depilacions
tallats de moda	neteja cutis
tints	decoració d'ungles
banyes de color	tint de pestanyes
tota casta de metxes	moldejats de pestanyes
moldejats	massatges
desarriat	manicures
recollits	pedicures
núvies	maquillatges
comunions	
etc...	

**obert de dimarts a divendres de
9 a 12 i de 15 a 20 h
dissabte tot el dia**

C/ Passarats, 114
Tel. 971 166 646 - PORRERES

SABEU QUÈ...

Sabeu que al naixement de Jesús hi havia dues coses : una mare verge i un bou i una mula. I que el Papa ha desmentit que no hi havia cap bou ni cap mula. *Sense comentaris.*

Sabeu que..... a la monumental manifestació del darrer “11 de setembre” que es va fer a Barcelona ,si varen poder sentir les fogoses gargamelles d’una grapada de joves estudiants porrerencs/ques que viuen allà. *“ IN..INDE..INDE-PENDÈN-CI-A ;; “ ..IN..INDE.....”*

Sabeu que la independència de Catalunya deu beneficiar molt als catalans i que per això l’Estat Espanyol hi està tan rabiosament en contra. *És clar, si els perjudiqués ja els hi haurien dada faria estona.*

Sabeu que l’ajuntament de Porreres va aprovar la “Modificació de les tarifes sobre l’ocupació de terrenys públics amb taules i cadires amb finalitats lucratives, (o sia, les terrasses dels bars i restaurants de la Vila), sense avisar ni consultar-ho als afectats - al manco NO a tots- i que molts ho varen saber per la premsa i ja no tingueren temps de fer-hi al·legacions ni reclamacions. *Això és transparència !!*

Sabeu que hi ha porrerencs/ques que telefonen a la Policia Municipal per a denunciar cotxes mal aparcats (Ben fet!, Sí senyor) perquè a ells/es els hi fan nosa per poder sortir de la seva portassa en DIRECCIÓ PROHIBIDA. (Molt mal fet !!) *N’hi ha que tenen un morro que el se trepitgen.*

Sabeu que el problema de les merdes caneres que hi ha arreu del poble, pareix a ser que no té remei. L’Ajuntament està desbordat i no hi ha manera de solucionar-ho. *I és que encara no s’ha inventat la vacuna contra la “poca vergonya”. Visca l’incivisme !!*

Sabeu que a la sessió plenària de l’Ajuntament del mes de març de 2012, i a iniciativa del PP,començaren a parlar de “donar la paraula al públic assistent als Plens per intervenir i opinar” ; que el PSM-IV, prenent llum dels Populars, va presentar una moció en aquest sentit al plenari del mes de maig de 2012 i que el PSOE, el PP, el batle i el seu grup (CxI, aviat, ”pinyons”) hi estigueren d’acord però va considerar (el batle) que.....”s’ha de regular la intervenció dels ciutadans.”; que varen acordar que “ El batle, després dels precís i preguntes, donarà un torn tancat de paraula als assistents a les sessions plenàries que vulguin intervenir. *Si és que tenim un Ajuntament que no el mos mereixem. Ens queixem per vici.*

Sabeu que del tema aquest, de llavors ençà no se n’ha sabut res més i que ja s’han celebrat un parell de plens sense donar la paraula als assistents. *O és que no se’n recorden dels Acords que prenen entre tots. O és que no creuen en la participació ciutadana. O és que tenen por del que puguem dir. O és que encara no han fet el reglament. O és que*

Sabeu que alguns usuaris del Centre de Formació Musical comencen ha estar cansats de a l’estiu “acubar-se” de calor i al hivern “tremolar” de fred. Si no fos pels ventalls i les flassades..... *I tota la culpa és de GESA ??? !!!*

CALABRUIXADA

PLUVIOMETRIA

Germanes Barceló-Crespí

SETEMBRE 2012

Dia

01	3,1 litres/m ²
02	0,7 litres/m ²
08	3,1 litres/m ²
26	6,1 litres/m ²
27	2,2 litres/m ²
28	1,6 litres/m ²
Total	16,8 litres/m²

OCTUBRE 2012

Dia

12	29,4 litres/m ²
13	0,2 litres/m ²
14	2,0 litres/m ²
20	17,2 litres/m ²
21	1,2 litres/m ²
27	9,0 litres/m ²
30	24,7 litres/m ²
Total	83,7 litres/m²

NOVEMBRE 2012

Dia

06	1,4 litres/m ²
09	5,5 litres/m ²
10	9,9 litres/m ²
11	8,3 litres/m ²
12	2,2 litres/m ²
13	44,2 litres/m ²
17	0,6 litres/m ²
18	54,1 litres/m ²
22	0,4 litres/m ²
26	5,7 litres/m ²
27	7,1 litres/m ²
28	0,5 litres/m ²
Total	139,9 litres/m²

ALS NOSTRES LECTORS...

Tens alguna queixa o suggeriment?
 T'agradaria veure publicada la teva opinió al Llum d'Oli?
 Vols col·laborar puntualment amb nosaltres?
 Ara pots fer-ho a través de l'adreça
agrupacioculturalporreres@gmail.com
 També ens podràs trobar al carrer
 d'en Mago, núm. 6.

*Volem ser la veu del poble.
 Perquè*

LLUM D'OLI ÉS COSA DE TOTS!

CONVERSES ENLLAÇADES

Bartomeu J. Barceló Ginard

3. MARIA JESÚS XIMELIS

Na Maria Jesús Ximelis és d'aquelles persones que disposen de la força que constitueix la base d'una societat sana i que, amb el seu esforç, fan possible que d'altres puguin construir al damunt d'uns fonaments sòlids. Va néixer el 2 de gener de 1967; son pare era en Miquel Ximelis i sa és mare na Petra Bover; és filla única. Casada amb en Manel Picó tenen dues filles, na Catalina que té 17 anys i na Petra que en té 16. Des de fa molts anys treballa d'administrativa a Porreres

Segurament tots hem conegut gent capaç de trobar tresors; també altra gent que els sap guardar. Però el més emocionant de tot passa quan trobam persones que són un tresor i, a més, es volen mantenir discretament a l'ombra. Aquesta és la sensació que em va produir na Maria Jesús Ximelis al llarg de la nostra conversa.

Voltros, estimats lectors, de ben segur que tindreu una opinió més contrastada que la meva, la qual cosa no lleva, però, que puguem estar encertats tots. No podré, per tant, revelar-vos res de na Maria Jesús que no conegueu, però sí vull dir-vos que allò que oculta la seva modèstia és d'una profunditat tan gran com el seu amor al teatre, a la gent i a la vida. En fi, un tresor!

La Passió de Porreres, sense el teu guió, no s'hagués pogut fer: el mèrit és teu.

Què dius! En absolut. N'Esteve Barceló volia fer un muntatge adaptat a les possibilitats actuals. El mèrit és seu i de tot el grup perquè va ser innovador i molt ajustat. La meva part va consistir en preparar un text i revisar-ne d'altres que ja hi havia però que, certament, estaven un poc desfasats i als quals havíem de treure els diàlegs. Vaig refer i reordenar totes les escenes perquè tenia clar que no volia que la peça fos el *Via Crucis*.

Teatre, doncs, només teatre.

El teatre és art, art en estat pur perquè és directe i sense intermediaris entre els actors i el

públic. La capacitat de penetrar els personatges sempre m'ha seduït perquè representa entendre l'altre, posar-se en el seu lloc.

Jo vaig començar en el teatre com molta gent per mor d'en Jaume Rosselló, als dinou anys, quan em pensava que seria incapaç d'interpretar un paper i va resultar que vaig fer el de la padrina del *Cavallet quan eres jove*, d'en Joan Mas, una dona major amb un caràcter fort, queixosa i, sense saber com, entres en el personatge i desconnectes de les pors i de tota la resta.

Què t'apassiona?

La vida té moltes coses que m'apassionen. Tenir les filles, l'home, el món de l'art, la pintura,

l'escriptura, la lectura, la naturalesa..., tot m'agrada i tot m'emociona. Per això, perquè volia dedicar-me a tenir una família i vaig anar deixant un poc el teatre. Tanmateix, faltava una actriu per un personatge de *La botiga dels horrors* i no vaig poder dir que no. Va ser la darrera interpretació que vaig fer. Jo trobava que hi havia més gent per interpretar i, en canvi, m'agradava molt la part del teatre que, com diria, no es veu tant, vull dir la preparació de l'escenografia, la decoració, els textos...

El Grup Foganya sempre present...

Per a Porreres ha estat una entitat cultural que sempre ha aportat activitats interessants i cul-

tura. Pensa que des del 1978 són anys així mateix, i que també va dinamitzar iniciatives tradicionals com els jocs populars, els concursos de llanternes, que sé jo, és tot un procés. Però els temps canvien...

Quan celebrarem els vint-i-cinc anys del Grup Foganya férem una exposició retrospectiva en què es va poder veure aquest procés que et deia. La vàrem concebre com un guió teatral un *mix* de la nostra història que anomenàrem *De padrina a padrina van 25 anys*. D'aquesta manera, damunt l'escenari vàrem mostrar la nostra trajectòria teatral, des del primer muntatge, *La padrina*, que férem com a Motoclub Montision, fins al darrer. Va ser d'una gran intensitat!

Interessada com estàs per la cultura no pots desvincular-te del món de l'educació. Com està el tema per Porreres?

Jo he estat tres anys a l'APIMA i he procurat estar-ne pendent de la qüestió. Aquest any em sem-

Autos Veny

Tels: 971 58 15 77 - 971 58 10 54
Fax: 971 58 16 15
E-mail: gerencia@autosveny.com

12 100 5848 - 9430 TMS

Concesionario
Autos Veny, S.A.
Carretera Campos, s/n
07200 Felanitx
Illes Balears

**jaume
sastre
soler SL**
materials de construcció

ceràmiques i gres bigues imitació fusta
ciments saques aïllants canonades
lloguer de minicontenidors (Servei a domicili)

CARRER NOU, S/N
(SORTIDA CTRA. PORRERES-VILAFRANCA)
07260 - PORRERES
TEL. I FAX: 971 647102

bla que les coses han millorat. La veritat és que manca suport econòmic i per això trob que té més mèrit la feina del claustre i de l'equip directiu.

Pel que fa a la part educativa no és tan fàcil de mesurar perquè necessites més temps. A més els centres educatius han rebut, aquests darrers anys a molts d'infants amb molt poca escolarització, alguns dels quals no coneixien la nostra llengua, etc., factors que han influït en el rendiment. De nou, haurem de reconèixer la feina dels mestres i donar-los el suport que els calgui a fi que els alumnes tinguin el màxim de preparació.

Com pugen els joves de Porreres?

Els joves que van pujant són com per tot, n'hi ha de tota casta. Dels alumnes de l'institut, per exemple, hi ha un sector que pugen bé, que tenen ideologia, que els veus com van elaborant un pensament propi; d'altres que encara necessiten més

temps, que segueixen més la corrent; però bé, tenc confiança que entre tots aconseguirem unes bones generacions de joves porrerencs.

Parlant de porrerencs, què li sobra, què li manca i què deixaries igual a Porreres?

Sobretot falten llocs de feina, perquè n'hi havia molts a la construcció i ara el sector està més aturat. Sobrar? No ho sé, jo me sent molt bé perquè Porreres és un poble tranquil i la convivència no és dolenta. En tot cas, el que no deixaria igual seria que la gent es desentengués de participar. Parlar de com veus el teu poble suposa que tu has d'estar disposada a arremangar-te, a ajudar. A Porreres es fan moltes activitats, hi ha moltes entitats i això és bo, però també és cert que sols veure la mateixa gent per tot i per això dic que manca més implicació de tothom, diversificar les propostes perquè participi més gent diferent. Cal lluitar les coses i com més siguem, millor.

D'on te vénen les ganes de lluitar, de fer coses?

Ho he pensat moltes vegades! No et creguis, a vegades també tenc peresa però no és perquè m'avorreixi, perquè la paraula avorriment no és al meu vocabulari, sempre tenc moltes coses per fer, però sí que pens en la necessitat d'un compromís amb l'altra gent, m'agrada ajudar, anar al Grup Foganya, participar en les carrosses del Reis..., tot això comporta alegries però també t'has d'organitzar bé, has de sacrificar-te.

Jo mateixa havia de deixar les nines els vespres a ca nostra arreglades i pensava que era un temps en què no me tenien, però després quan veus l'alegria dels infants durant la festa et dones compta que compensa i a ca nostra ho entenen. Veure la felicitat de la gent ho compensa tot!

Compromís, compromís...

Sí, i tant! Mira, per implicar a més gent en les activitats és important plantejar-nos cadascú fer alguna cosa bona per al poble i estimular així la nostra força de voluntat que ens farà seguir endavant, això més que triar la comoditat del sofà... Sortir al carrer ja sigui per una activitat, per reivindicar o pel que sigui és més difícil que quedar-se a casa.

Tothom tenim obligacions però ho hem de saber compondre per seguir caminant i millorar les

coses. És tenir un esperit altruista, dedicar temps als altres i també saber acceptar les crítiques a allò que fas.

Quin és el teu somni?

Veure feliç la meva gent, la meva família, les amistats, la gent anònima del poble.

Qui té la principal responsabilitat en la crisi que vivim i com t'afecta?

Pens que molta part de la culpa és dels bancs, que han donat a la gent unes il·lusions de coses que podrien aconseguir i que realment no eren possibles. Gent que tenia una nòmina, que els donaren moltíssim i així es varen fer il·lusions i s'engrescaren tant que després s'han trobat amb l'aigua al coll.

Jo he vist a ca nostra, que eren pagesos, tot el que costava als meus pares anar-nos pujant. I en canvi he vist aquests temps al·lots de devuit anys amb cotxes que jo, fent feina anys, no podria tenir. Els bancs només cercaven

els seus guanys i a partir d'aquí ha estat tot una cadena.

Pel que fa a com m'afecta diria que ara la gent no consumeix al ritme que consumia abans, sobretot per por. Jo faig d'administrativa en empreses comercials i la facturació ha baixat. Al mateix temps, observes com hi ha qui té més difícil arribar a final de mes.

Com es pot arreglar el desgavell?

Crec que és molt complicat. S'haurà de treure amb feina i saber d'on has vengut, tocar de peus a terra. Que els joves estudiïn, que tinguin molts coneixements, no per guanyar més, sinó perquè siguin més cultes i així tendrem tots més possibilitats.

floristeria i jardineria
CanMurtó
 COMPOSICIONS FLORALS
 PER A NOCES, COMUNIONS
 I TOT TIPUS DE CELEBRACIONS
 C/ Sa Galla, 92 - 07260 PORRERES
 Tel. 971 647 053 - Mòvil. 689 689 667
 Fax. 971 647 053

saforques
 porreres
 música - bar
 tel. 971 16 83 10

QÜESTIONARI PROUST MARIA JESÚS XIMELIS

1. *El principal tret del teu caràcter?*
Som treballadora.

2. *La qualitat que prefereixes en un home?*

La sinceritat.

3. *I en una dona?*

El mateix.

4. *Allò que més t'estimes en els amics?*

La comprensió i la companyia.

5. *El teu principal defecte?*

Passar massa pena.

6. *La teva ocupació preferida?*

Anar a cercar esclata-sangs.

7. *El teu somni de benestar?*

Que els meus estiguin bé.

8. *Quina seria la teva pitjor desgràcia?*

Perdre els meus i també no poder donar als fills els seus somnis.

9. *Què t'agradaria ser?*

El que som.

10. *On desitjaries viure?*

Estic bé a Porreres.

11. *Un color?*

Verd.

12. *Una flor?*

Rosa.

13. *Un ocell?*

Falcó.

14. *Els teus autors preferits en prosa?*

Jaume Cabrer, Vázquez Montalbán, García Márquez...

15. *Els teus poetes preferits?*

Miguel Hernández, alguns textos de Carme Riera.

16. *Els herois de ficció?*

Sherlock Holmes.

17. *Les teves heroïnes de ficció preferides?*

Les dones de *La casa de Bernarda Alba*.

18. *Els teus compositors predilectes?*

Serrat, Aute, Llach, el rock català.

19. *I els pintors?*

Riera Ferrari, Coll Barolet, Tomàs Quintana.

20. *Els teus herois de la vida real?*

Les persones anònimes que lluiten per la llibertat dels altres.

21. *Les teves heroïnes històriques?*

També, però destacaria na Teresa de Calcuta, n'Aurora Picornell i les dones que lluiten per ca seva i els seus fills.

22. *Els noms que prefereixes?*

Catalina i Petra.

23. *Què detestes més que res?*

Una injustícia.

24. *A quins personatges històrics hi tens aversió?*

Tots els dictadors.

25. *Quin fet militar admires més?*

Cap.

26. *Quina reforma admires més?*

La democràcia a Espanya i a qual-sevol país que la instauri. Defens la igualtat entre els éssers humans.

27. *Quins dons naturals voldries tenir?*

Tenir més paciència.

28. *Com t'agradaria morir?*

En silenci.

29. *Estat present del teu esperit?*

Bé, però m'afecte el moment actual, en què molta gent ho passa malament.

30. *Fets que t'inspiren més indulgència?*

Quan les coses no estan fetes amb mala intenció.

31. *El teu lema?*

No tenc lema, però a ca nosra sentia a dir que no miràs els de davant sinó els de darrere.

LES NINES BATEJADES A PORRERES L'ANY 1702

Maria Barceló Crespí

A partir de la relació de baptismes de 1702 registrada al llibre sacramental corresponent es poden apreciar molts detalls envers els noms i llinatges dels infants batejats. Aquest any no té res de particular, és a tall d'exemple.¹

Ara i ací fixarem l'atenció sobre els noms femenins.

Així, en general, la majoria tenen nom compost i són els tradicionals de l'antroponímia mallorquina de l'època i els llinatges són els típics de Porreres. Això no obstant, a finals del segle XVII i a principis del segle XVIII hi degué haver una moda incorporant, en alguns casos, el nom de Gertrudis o el de Rosa al nom de pila. Desconexem el perquè.

L'any 1702 es registraren 118 baptismes dels quals 56 corresponen a nines.

Seguint un orde cronològic els noms són els següents:

Catalina Gertrudis Escarrer
Fullana

Apol·lònia Gertrudis Marimon
Rosselló

Coloma Anna Mora Riera

Antonina Ballester Ballester

Margalida Rosa Orell Orell

Francina Fullana Moll

Coloma Soler Nadal

Margalida Mas Mesquida

Catalina Rosa Vanrell Pocoví

Apol·lònia Maria Barceló Nicolau

Joana Anna Barceló Mora

Margalida Anna Adrover Mesquida

Margalida Gertrudis Orell (...)

Margalida Rosa Cases Barceló

Apol·lònia Francisca Barceló Orell

Coloma Maria Font Xamena

Antonina Maria Pou Barceló

Anna Maria Gertrudis Bover Pastor

Catalina Maria Barceló Bover

Margalida Lliteres Gelabert

Catalina Barceló Barceló

Joana Maria Gertrudis Escarrer Salleres

Antonina Rosa Veny Figuera

Magdalena Gertrudis Verd Font

Catalina Maria Veny Pastor

Margalida Garau Lledó

Antonina Maria Sitjar Mesquida

Catalina Maria Mesquida Sastre

Joana Maria Escarrer Barceló

Francina Àngela Bover Figuera

Margalida Gertrudis Vich Uguet

Magdalena Cerdà Barceló

Antonina Anna Rosselló Barceló

Sebastiana Coloma Bal·la Nicolau

Antonina Anna Coll Sagrera

Miquela Rosa Rosselló Sitjar

Francina Maria Julià Roig

Sebastiana Llompart Prohens

Anna Cases Blanch

Margalida Anna Mora Garí

Joana Gertrudis Barceló Mora

Maria Anna Gornals Roig

Joana Maria Anna Gertrudis

Clara Marimon Mora

Margalida Rosa Nicolau Sastre

Margalida Rosa Soler Cervera

Eulàlia Rosa Lliteres Sitjar

Maciana Barceló (...)

Joana Anna Feliu Barceló

Joana Sitjar Sorell

Joana Maria Rosa Cervera Alovermar

Margalida Rosa Nebot Mora

Joana Esperança Garí Julià

Maciana Rosa Moll Barceló

Anna Maria Veny Mora

Francina Rosa Sagrera Mesquida

Maria Anna Nicolau Nicolau.

¹ Hem consultat la versió microfilmada conservada a l'Arxiu Diocesà de Mallorca. ADM, I/59 B-9.

S'ha normalitzada l'ortografia.

CURIOSITAT

Un exemple de pervivència de la cuina medieval.

El *Llibre de totes maneres de confits* és un manuscrit català, anònim, del segle XIV. Conté moltes receptes sobre fruites confitades, dolços, etc

Una de les receptes és la del massapà o marsapà, ben pròpia de les festes de Nadal.

A dir veritat aquesta recepta, potser amb algunes variants, ha perviscut fins a l'actualitat. Fins i tot recorda la nostra coca de torró.

Diu així:

Per fer marsapà, tu pendràs les ametles e escaldar-les has, e parades[1] rentar-les has. E con sien rentades estendràs-les ab un drap sobre un garbell e posar-les has a l'aire ben tres o quatre jorns fins que sien ben eixutes. E après pendràs-les de poc en poc ab un morter e picar-les has, e mullaràs lo boix[2] ab un poc d'aigua-ros per tant que no faça oli. E com serà ben picat tot, en una lliura d'ametles metràs una lliura de sucre; e tornar-ho has picar e mesclar, e, com serà picat, haureu neules e metreu d'aquella pasta dessobre les dites neules en gruix de mig dit, en forma que les dites neules sien cobertes. E après haureu sucre ben mòlt e salgar-l'en hets[3] damunt; e après haureu unes lleres o greixoneres ben netes e fregades e metreu-les dedins, e portar-les heu al forn e coguen un xic.

Bàrbara-Art
DECORACIÓ - ANTIC

Gabriel Cortés

MESTRE ARTESÀ LLAUNER
FANALS MALLORQUINS - RESTAURACIÓ DE METALLS

Pl Molí de N'AMENQUAL, 10 - Telèfon i Fax 971 64 72 41 - 07260 PORRERES

GENT D'AQUÍ I D'ALLÀ

Cesca Roig

LA FAMÍLIA GALAGODA KINGER DE PORRERES

**I no sabem goig més gran que un extern quan mos escomet o quan el veim fer un intent per xerrar com noltros. Mos encanta. Mos sedueix.*

Ja fa sis anys que na Stephanie Kinger i en Sheahan Galagoda van triar Porreres per venir a viure. Aquí han fet realitat el seu desig de formar una família a un poble tranquil, després de viure uns quants anys a grans ciutats. I és aquí on han nascut dues de les seves tres filletes, n'Aira de 7 anys, na Lucie de 5 anys i la més petita, na Sasha de 3 anys.

Na Stephanie és de la Bretanya francesa, de la zona de Finistère, d'un poble anomenat Quimper. Els pares de Sheahan són de Sry Lanka però es van traslladar al Canadà on ell va néixer. La seva família viu a Winona, prop del llac Ontàrio i de les espectaculars i mundialment conegudes cascades del Niàgara. Aquesta és una zona multicultural, molt diferent d'on va créixer Stephanie, on la majoria de la població és bretona.

Quins van ser els motius que us van portar a l'illa?

Abans de venir a Mallorca, vivíem a València. Sempre vam tenir molt clar que en formar una famí-

lia volíem viure a un poble, amb una vida més tranquil·la i pausada que a una gran ciutat. Som autònoms i per tant no teníem cap lligam laboral i podíem partir en qualsevol moment.

Per què Porreres? Ho coneixíeu d'abans?

Vam venir diverses vegades a Mallorca abans de decidir-nos pel lloc definitiu. Llogàvem un cotxe i recorriem kilòmetres cercant un lloc que ens agradés. Ens vam enamorar de l'interior de l'illa més que de la costa. Després, un dia, vam veure un anunci d'una casa per llogar a la zona de Son Cota, a

Porreres. Ens va agradar molt la zona i a més, estava aprop de tot.

Alguna cosa que us cridés l'atenció? Què és el que us va impressionar més quan vau arribar?

Sheahan: Jo abans ja havia vingut a Mallorca unes quantes vegades. Visitava uns amics a Palma però desconeixia la vida a l'illa, la veritadera Mallorca i la realitat dels pobles. Me va sorprendre molt positivament descobrir una Mallorca tan diferent.

Stephanie: Jo tenia una imatge prèvia de Mallorca molt distorsionada: la imatge de les platges esti-

bades de gent i amb hotels arran de mar de l'Arenal, Magalluf, Santa Ponça ... de fet, la meua família també ho pensava, així que quan van conèixer l'autèntica Mallorca els va encantar, van quedar impressionats igual que noltros.

Quina llengua es parla al vostre país d'origen? És aquesta la vostra llengua materna?

Stephanie: A la Bretanya francesa es parla francès però abans es parlava el bretó. La meua padrina m'ha explicat que quan ella era petita parlar el bretó es va prohibir i que si t' enxampaven parlant-lo et perseguïen i castigaven. Ara s'està fent un esforç per utilitzar cada cop més el bretó als àmbits públics. Jo parlo francès.

Sheahan: Al Canadà es parla el francès o l'anglès depenent de la zona. On jo vaig créixer es parla l'anglès i el francès s'aprèn a l'escola. Malauradament conec molt poc la llengua materna dels meus pares. A casa vam parlar sempre l'anglès.

I quina és la llengua habitual de comunicació a casa vostra?

Normalment a casa parlem francès.

Sheahan: encara que jo sovint també els parlo en anglès. Han de poder comunicar-se amb els meus pares. Quan aquests vénen de visita és aleshores quan les nines fan un intensiu d'anglès i s'amollen més a parlar-ho.

Cal dir però, que quan les nines juguen, la llengua que utilitzen entre elles és el català.

Sabíeu, abans de venir, que a Mallorca es parla el català?

Sí, si que ho sabíem, però no pensàvem que es parlés tant, que estigués tan estès. Pensàvem que el parlava molt poca gent.

**Noltros som una comunitat closa que quan mos parlen amb sa nostra llengua mos reblanim i ho donam tot.*

Tingúereu necessitat d'aprendre la llengua? Va ser una decisió pròpia o senzillament va passar fora que us ho plantejàssiu gaire? Que va fer que el volguéssiu aprendre?

Sí, es clar, el volíem aprendre. Al principi, a fora vila, els nostres veïnats eren tots gent major i amb ells vam aprendre molt. Ens van ajudar molt. També ens vam apuntar a les classes de català de la Mancomunitat des Pla i vam fer les proves d'avaluació de llengua catalana.

En Sheahan va fer el nivell A i na Stephanie va seguir fins aprovar el B. Na Stephanie però, pensa que el seu marit parla molt millor que ella. És molt interessant sentir en Sheahan parlar el català fent servir expressions tan nostres i amb aquest accent tan d'aquí, del pla de Mallorca. Chapeaux Sheahan!!!

Vos va costar aprendre el català?

No, al contrari, ha estat molt enriquidor.

Stephanie: Al principi no ho entenia gens, però poc a poc vaig anar acostumant l'oïda.

Parlar la llengua d'aquí vos ha facilitat la vida al poble?

La fonda càfè

PORRERES - tlf. 971 64 73 16

Moltíssim, aprendre la llengua va ser un canvi molt gran. El català ha estat la clau que ens ha obert totes les portes. La relació amb la gent és molt més propera, tot és molt més fàcil.

**Per tant, construir aquesta societat realment unida només és possible amb sa nostra llengua com a nexa comú. No entenc qui d'això en pot dir "obligar" o "talibanisme" o "feixisme". Defens sa nostra llengua comuna com a nexa d'unió, per unir. Com totes ses llengües del món que procur aprendre i xerrar a cals altres, que m'uneixen amb als altres quan som convidat a ca seva.*

Us va costar molt integrar-vos a la vida i la gent del poble? Pel caràcter mallorquí conegut com a tancat i recelós del que ve de fora, desconfiat i un tant xovinista.

No ens va costar gens. Sí que és veritat que el mallorquí té un caràcter diferent, més reservat, però nosaltres ens vam topar amb gent oberta des d'un principi.

Stephanie: Si vols fer amics i conèixer gent, has de fer un esforç.

En Sheahan se sent molt porrerenc. Està orgullós del seu malnom, "faisán", que el fa sentir més porrerenc si cal. Aquest malnom va sorgir a les primeres carreres de mobilettes de les festes de Sant Roc on hi va participar. En Juan Picornell "llo-rità", que retransmetia les carreres, li va atorgar aquest mot que fonèticament es podria semblar al seu nom.

**I d'aquesta superació en fa orgull qui ho aconsegueix, perquè se sent plenament mallorquí. Qui ho fa només sap que ha estat capaç de relacionar-se plenament amb noltros, de tu a tu sense cap filtre, i sobretot, de sentir com fa vuit-cents anys que sent en aquesta terra sa gent que estima.*

Què és el que trobeu més a faltar dels vostres països d'origen?
La família, però vénen prou i

nosaltres els visitam quan podem, així que l'enyorança no és tanta.

I el que més vos agrada de Porreres?

La gent. Porreres és un poble viu amb moltes coses i activitats.

Sheahan: Jo he de dir que m'encanta, m'agrada molt veure el fora vila tan ben cuidat de Porreres.

Amables, hospitalaris, engrescats amb l'entrevista i amb una conversa molt agradable i enriquidora, els Galagoda Kinger, de can faisán, són uns mallorquins i porrerencs amb Majúscules.

Definitivament, els Galagoda Kinger ens han seduït. Família, ha estat tot un plaer !!!

**Gomila Nadal, Toni.
Pregó de les Fires i Festes de Primavera de Manacor de 2012 "Manacorins, caràcter i fesomia"*

BAR
CA'N
GUILLEM
ENTREPANSTAPESPIZZES

AV. BISBE CAMPINS, 1 PORRERES 971 647 495

Estanc Can Poo

Segells de goma. Tota casta d'impresos d'impremta.
Havans gravats per a festes.
Llibres de text. Revistes. Articles de papereria.
Juguets. Perfumeria. Articles de regal

Avinguda Bisbe Campins, 12 • Porreres.
Tel. 971 16 66 36 - Fax: 971 64 70 24

CACERA DE BRUIXES

Joan Miralles Plantalamor

Les contínues mobilitzacions del professorat en contra de les retallades a l'educació pública i les diferents campanyes organitzades pel professorat per denunciar l'animadversió cap a la llengua pròpia de l'equip de Govern del senyor Bauzá han tingut des del seu inici una reacció totalitària per part de la Conselleria del senyor Bosch. L'enviament de brigades a treure els llaços de les façanes i les contínues amenaces als equips directius més compromesos no evitaren l'any passat que les campanyes de l'embut en pro de l'ensenyament públic i enllaçats per la llengua fossin un èxit i s'escampassin com una taca d'oli arreu de les nostres illes. L'actual Govern però té obsessió amb un professorat a qui no controla i poca, per no dir gens, intenció de dialogar i/o consensuar res amb ningú que no combregui amb les seves idees.

Tant és així que en iniciar l'actual curs escolar i davant el fracàs de la lliure elecció de llengua en que tan sols un 12% de les famílies demandaren que l'ensenyament fos en castellà ha decidit ignorar l'elecció feta pels pares i tirar pel dret castellanitzant en la mesura del possible les aules de les nostres escoles, probablement, l'únic element que existia a la nostra societat en què el català era preminent, garantint així uns mínims coneixements de català per part de l'alumnat. Pel que fa a les retallades, no se n'han estat de treure professors i

reduir beques i ajuts per reforços educatius i/o suports a les aules per a l'alumnat amb dificultats d'aprenentatge ampliant les ràtios d'alumnes per aula fins a límits difícils d'assumir pel professorat.

En aquest sentit, és important dir ben alt que quan un mestre o un professor critica que a una aula hi ha més alumnes del que pot atendre no ho fa per plorinyar un excés de feina sinó que el temps que pot dedicar a cada alumne es redueix significativament i que per tant tornam enrere a aquells temps en que tots aquells pel motiu que fos quedaven endarrerits respecte els seus companys tendran a partir d'ara tots els números de quedar exclosos del sistema educatiu i en un món en que la formació serà cada vegada més imprescindible, podem fer-ho extensiu al mercat laboral. Parlant en plata, que el que valgui o tenguí uns pares que puguin pagar reforços escolars se'n podrà reeixir i el qui no engreixarà les files del fracàs escolar.

Amb aquest panorama era esperable que la reacció del professorat fos de nou un clam en contra de les actuacions del Govern i davant la por que de nou els centres s'escapin del seu control s'han volgut curar en salut. Si l'actual avantprojecte de llei reguladora de la convivència escolar i de l'autoritat del professorat s'aprova, el Govern tendrà la llei del seu costat per liquidar tota oposició que existeixi als centres atès que considera falta molt greu:

“Violació de la imparcialitat, objectivitat i neutralitat en l'exercici de les seves funcions realitzant actuacions que expressin posicions personals, familiars, corporatives, polítiques, clientelars o qualsevol altra que, utilitzant les facultats que té atribuïdes, pugui vulnerar aquest principi “.

Que vol dir però realment aquest article? Bàsicament que es podrà acomiadar o sancionar a qui molesti o es vulgui atès que l'exercici de la funció docent és impossible en els paràmetres que estableix l'enunciat anterior.

Llengües i retallades a part la feina de mestre o professor no té sentit si no existeix un posicionament darrera qualsevol actuació pedagògica perquè pedagògicament per això ens paguen. Si els escolars han de copiar simples enunciats asèptics no és necessari que existeix la figura del docent. En posar una gravació prèviament enregistrada n'hi hauria prou i

per a controlar que l'alumnat no faci renou no fa falta cap tipus de formació... No ens enganem però, això seria també polititzar les aules perquè la negació de la informació o el simple tractament dels continguts curriculars de qualsevol matèria és també polititzar l'educació.

Ja fa temps que es posà de moda el deslligar-se individualment de la política quan tanmateix això no deixa de ser una paradoxa. Hom no pot deslligar-se de la política perquè suposaria que no tenim opinió sobre res del que ens envolta i això, evidentment no passa a ningú. La política, ens agradi o no ho regeix tot i diguem i fem el que fem respondrà sempre a un plantejament ideològic concret. Així per exemple, el simple fet d'intervenir enmig d'una baralla entre dos alumnes suposa que el professor assumeix que ha de tenir un rol de mediació quan hi ha situacions de conflicte perquè entén que s'han de resoldre els conflictes mitjançant el diàleg i no la violència. No diguem ja la realització de debats i/o d'explicacions de matèries de les àrees de filosofia i/o les ciències socials en que s'han d'explicar fenòmens com ara la violència de gènere...

La llei que es vol aprovar per tant no és més que una eina tendenciosa al servei del Govern. Un instrument legal per emmordassar qualsevol veu de discrepància a unes polítiques contestades de manera gairebé unànime per part del professorat. I em deman jo, si quan aprovam una llei turística consultam agents implicats com són ara els hotelers, com és que quan aprovam lleis que afecten de ple l'educació ignorem els qui en definitiva seran els executors d'aquestes polítiques? No comença a ser hora de ser conscients que el professorat d'aquestes illes no són els culpables dels mals del Govern? Quan es deixarà de criminalitzar un dels pilars del sistema de benestar i es començarà a treballar de valent per millorar la qualitat del nostre ensenyament? I si del que es tracta és d'acomplir promeses, per a quan les famoses autopistes de l'educació?

centre
d'anàlisis
biològiques
S.a.

Anàlisis Clínicas

Antònia Sastre Barceló
F a r m a c è u t i c a

Consulta: Dilluns i dimecres
de 8:30 a 10 hores

Carrer l'Almoïna, 49
Tel. 971 64 70 84

Assegurances: Adeslas, Asisa-Muface, Agrupació Mútua,
Axa-Mare Nostrum, Imeco-Caja Salut, Groupama, L'Aliança, Novomedic...

RES DE NOU

Joan Barceló, "Xibic"

Deixaré pels experts sociòlegs l'anàlisi dels sorprenents resultats dels comicis autonòmics que es celebraren a Catalunya la passada Diada de Santa Catalina. Així i tot no em puc estar de fer-vos uns comentaris i consideracions des de l'òptica distant d'un independentista mallorquí. Després d'una "llarga" i apassionada campanya (n'hi ha que opinen que seria més sensat la campanya d'un dia i quinze de reflexió) el poble català es va pronunciar **democràticament** i la majoria que van dictar les urnes és la d'aquells que anunciaven als seus programes que els catalans/es tenen **dret a decidir** el seu futur com a nació i que per aquest motiu volen demanar el parer a la ciutadania mitjançant una **consulta democràtica**. Mira que ho són d'estrany i estafolaris aquests catalans!

Així de simple? Nooo... Ni molt manco. Aleshores, quin problema hi ha? Només, bàsica i especialment, un: el nivell, rigor i qualitat de la democràcia? de l'Estat Espanyol. Que, per què? Doncs, molt fàcil. El sistema polític que patim no és el que *se suposa* que ha de tenir un país modern, del món occidental, europeu, etc... com, per exemple, Canadà o Anglaterra. Ni més ni manco. La democràcia està realment amenaçada pel populisme i l'economicisme. No debades, l'altre dia es preguntava un periodista: Per què hi ha paradisos pels diners i en canvi no n'hi ha per les persones? I així ens va.

I és el que sempre he defensat. Tres (dels) grans problemes que ha hagut d'afrontar aquesta societat postfranquista i pre-democràtica han estat: la "Santa Constitució" que va parir la Restauració Borbònica de 1975, el PSOE i el PP, amb el seu nacional-espanyolisme carca, estantís, excloent, intolerant i carrincló. És ver que en no poques ocasions han estat recolzats (això si "de bona fe" que en diuen ara, i amb bones intencions) per diferents partits nacionalistes perifèrics, tant d'esquerres com de dretes, en un intent inútil de "domesticar" l'Estat amb la sana intenció d'agombolar-s'hi lliure i còmodament. Però

ja ho deia n'Einstein: tot té un límit, manco l'univers i l'estupidesa humana (i jo hi afegiria: i la mediocritat i la dolència malintencionada d'alguns polítics.)

La urgència per sortir d'aquesta Espanya que entre el PP i el PSOE han duit a la bancarrota està més que justificada. Ells són els culpables i còmplices de la immaduresa democràtica i de la magror que avui ho impregna tot. I ara vénen a donar lliçons! No enumeraré els seus arguments (dels catalans) per manca d'espai. En canvi la resposta de l'Estat espanyol, mancat d'autocrítica, només és una i sempre la mateixa: tira'ls-hi la constitució pel cap. Per què no

BANCA MARCH
banquers des de 1926

QÜESTIÓ DE CONFIANÇA

La solidesa d'un dels 10 primers grups bancaris espanyols.

Sucursal Porreres
Avda. Bisbe Campins, 4
Tel.: 971.64.71.17

són valents (els espanyols) i argumenten els vertaders motius de la seva negativa, si és que en tenen? Crec que tenen raó els que mantenen la teoria de que el PP i el PSOE només es posen d'acord a l'hora de putejar els catalans. I també els dono la raó als que diuen que Espanya (i també Mallorca) en un any han retrocedit 100 anys i que en acabar la legislatura arribarem més o menys al regnat de Felip IV.

Per què no expliquen, entre altres coses, que Espanya sense Catalunya seria insolvent? Això sí que els preocupa. A ells i, sobre tot, a l'Europa dels mercaders. Per cert, la comunitat europea també s'han lluit en aquest afer. Espero i desig que les properes eleccions no siguin autonòmiques i que siguin les constituents del nou Estat Català. Sé que és un somni utòpic, però... de més verdes n'han madurat. Si és així, brindaré per ells. Mentre per aquí aguantarem el temporal, ben arrecerats, a veure si espassa la "nigulada pepera" i qualque dia torna a sortir el sol. Lo dit, res de nou.

LES ELECCIONS CATALANES AL PRIORAT I A PORRERA

PORRERA, MÉS NACIONALISTA QUE MAI, DECIDEIX "PODER DECIDIR"

Joan Barceló, "Xibic"

Des d'aquestes pàgines us volem fer cinc cèntims dels resultats de les eleccions autonòmiques que el passat novembre tingueren lloc al principat. Cal assenyalar que a la comarca tarragonina del nostre poble germà varen batre el rècord de participació de tot Catalunya, ja que fregaren el 80%, concretament el 78'36% o el 79'6%, segons la font consultada. Tot un èxit democràtic i tota una mostra del interès que despertaren aquests comicis entre els ciutadans d'aquelles contrades. Recordeu que el Priorat és una comarca poc poblada i encara que la formen 23 nuclis d'habitants, només sumen un cens de 7.420 electors/es. En total en votaren 5.868, dels quals 54 foren nuls i 65 varen votar en blanc.

Cal assenyalar que a Porrera el cens és de 386 electors/es, pràcticament el mateix que el de les Generals de 2011 (3 persones més), i que s'ha confirmat la progressió ascendent de CIU, -augment que també s'ha donat a nivell comarcal-, ja que va ser la formació més votada amb 100 vots. Així i tot, no podem dir que Porrera hagi tombat cap a la dreta ja que el vot esquerrà el supera amb notable diferència: ERC 92 vots -encara que n'hi ha que el compten com a dretà-; la CUP 33; ICV-EUiA 26 i el PSC amb 19 vots tanca la llista dels partits més votats. El PP, amb 7 papereques, encapçala la dels menys preferits pels porrerans/es. Tanquen el rànquing dels residuals: SI amb 5 vots i C's, FARTS.cat i PIRATA.cat amb 1 vot cadascun.

Ja haureu notat que la diferència entre separatistes i unionistes, més que superior, és abismal: 256 a 27. Una golejada d'escàndol! En termes percentuals estariem parlant d'un 88'8% de vot catalanista per un 9'3% dels espanyolistes. Quina enveja!

TAULÓ DE L'

Hem sortit per IB3, en dues ocasions, una sortida que feren els alumnes de 2n cicle a Son Real, on en Toni Ballador del programa UEP, COM ANAM? els va acompanyar i després sortiren pel seu programa.

I el dia de la Fira el programa FIRES I MERCATS, va aturar-se a la paradeta que tenien els alumnes de 3r cicle de venda de coques i còctels sense alcohol. Tot un èxit !!!

Un alumne de la Nostra escola en Mikel Jankee va ser el guanyador del concurs de dibuix organitzat per l'Ajuntament en motiu de fer el programa de la fira. Segurament el véreu quan rebéreu el programa. Enhorabona Mikel!!

UN RESULTAT D'UN ANY DE FEINA

Com bé sabeu, lectors i lectores de la revista, el curs passat al CEIP Escola Nova, treballarem tot l'any Porreres. Podeu estar segurs que aprenguérem i coneguérem moltes coses que desconexíem completament del nostre poble. Cada classe, dins les seves possibilitats, va treballar diferents aspectes, férem sortides, parlàrem amb escriptors porrerencs, xerrades, visites, ...fins i tot, l'APIMA va organitzar una ginkana, vaja...passàrem un guster !!!

Hem estat molt contents dels resultats, la veritat és que veure com hi ha infants que per berenar duen productes porrerencs que tal vegada abans no havien provat, que han format colles per fer sortidetes pels voltants de Porreres...

De totes les visites, sortides...en férem fotos que hem aprofitat per posar al JOC DE PORRERES. És un joc semblant al de l'Oca de tota la vida, les imatges totes són de llocs de Porreres, s'acompanya d'un full d'instruccions on hi ha el nom del lloc on ha caigut la fixa, i evidentment hi ha caselles amb unes instruccions específiques del que s'ha de fer. Un dau i 4 fitxes representades pel ca de Sant Roc.

Ja ho sabeu, el Joc de Porreres, el regal d'aquest Nadal !!!!

(ho podeu trobar a l'escola en horari lectiu).

GLOSARIUM XIII

Joan Barceló, “Fusteret”

Seguint amb la nissaga de glosadors algaidins en aquest petit racó dels amics de les gloses, avui és el torn de **Pere Capellà Roca, “Mingo Revulgo”**. Nascut a Algaida el 6 d'agost de 1907, era el fill major del famós glosador **Llorenç “Batle”** i de Margalida Roca “Mariana”. (Vegeu Llum d'Oli 131, pàg. 30-31)

Poeta, dramaturg, glosador, mestre d'escola, polític i oficial de l'exèrcit republicà. Activista cultural al servei del poble i compromès amb la seva terra i la seva cultura. Exemple d'honestedat i defensor d'uns principis de justícia i llibertat.

Pere, de petit, va tenir la sort de tenir el mestre a casa (el seu pare) que sabé transmetre inquietuds socials i una certa passió per la cultura societària de base republicana, laica i crítica.

També va aprendre del seu pare la rebel·lia i la dignitat.

El 1924, el jove Pere fou un dels fundadors de “*La música, Societat Instructiva*”. En aquests anys va conèixer Maria Fornés Vich (n. Montuïri 1909) que anys més tard seria la seva muller.

L'1 de juliol de 1927 ingressà voluntari al servei militar a l'arma d'artilleria i el 1928 publicà “*Vida Artillera. Versificada y experimentada*”.

.....
*“Però prescindint d'això,
 an es servici estan bé:
 poca feina hi ha per fer
 i es rancho el donen bo.
 Creis-me que quan li hi trob jo
 és que ho és, no hi ha tuties;
 si fos dolent, en dos dies,
 hauria mort dissecat
 perquè sempre som estat
 un triat ple de manies”*

Acabat el servici, pel setembre de 1930, inicià els estudis de magisteri. Aleshores Pere militava al Partit Republicà Radical Socialista i també a la Federació Escolar Balear. Participà també en la constitució de la Biblioteca Municipal del seu poble. La victòria dels republicans a les eleccions del 12 d'abril de 1931 provocaren

la renúncia d'Alfons XIII i el final de la monarquia. Pocs dies després de proclamar-se la Segona República escriu “*Cançons Republicanes*”:

*“Quin Rei amb més mala traça.
 Mentre Espanya sofria,
 sabem que se divertia
 N'Alfonsete anant de caça”*

Acabada la carrera el 1934 marxà a Barcelona per exercir de mestre a una Escola Moderna de Montcada i des de Catalunya mentrestant segueix col·laborant en diverses publicacions. El 4 de maig de 1935 publicava un article a *La voz de Porreras* i pel febrer de 1936 aquesta mateixa publicació es feia ressò d'una intervenció de Pere Capellà en un acte electoral d'Esquerra Republicana Balear al seu poble. Dia 15 de gener de 1936 participà en un míting del Front Popular a Porreres juntament amb altres líders d'ERB i els porrerencs Climent Serra, Tomeu Vaquer i Climent Garau. Hem de sospitar que Pere va mantenir una estreta relació amb el mestre d'escola porrerenc Miquel Ximelis Bisquerra, ideòleg de l'esquerra de Porreres. En aquell període, i influenciat pels aires nacionalistes de Catalunya, va escriure el poema “*Jo soc català*”, on resumia el seu credo catalanista.

Amb l'esclafit del juliol del 1936, abandonà Mallorca a bord d'una barca de bou en direcció a Menorca i d'allà es traslladà a Barcelona, on ingressà a l'Escola Popular

de Guerra de Catalunya i un any més tard obtingué el grau de Tinent. Fou enviat al front de Madrid on va estar-s'hi fins la capitulació de la ciutat. Fet presoner, fou jutjat i condemnat a 20 anys de reclusió menor, que havia de complir a Alcalà d'Henares.

Però per l'abril de 1943, i gràcies a les gestions de Maria Fornés amb les autoritats de Montuïri –entre els quals hi figurava el rector Gregori Barceló *Porquera*, porrenc–, li concediren la llibertat vigilada i va establir-se a Montuïri. El 15 de juny d'aquest mateix any es casà amb el seu gran amor de tota la vida, de qui tindria dos fills: na Margalida (1944) i en Llorenç (1946). La tragèdia de no poder viure amb els seus a Algaida i l'esfondrament de la República li provocà un sentiment de derrota absoluta, que impregnà la seva obra. Vegeu uns versos del poema *"Així arriben els vençuts"*:

*Els ulls baixos i els ànims abatuts
Sense armes al costat. Les ho prengueren
els vencedors quan presoners los feren.
Així arriben: espellifats i bruts.*

Després d'un parell de feines que no acabaven d'arreglar la seva malmesa situació econòmica, va acabar fent oli d'ametla a la intimitat de casa seva. Al poema *"Oli i més oli"* explica amb ironia tràgico-còmica la seva lamentable situació:

*Com vols que me consoli
dels meus mals?... Res me consola!
No és trist que un mestre d'escola
Per viure haja de fer oli ?...*

El març de 1949 va estrenar al diari *Baleares* la secció "Coplas sin malicia" amb el pseudònim de "Mingo

Revulgo", generalment en castellà, que el convertiren en un personatge popular.

Ara bé, l'aspecte més conegut fou el d'autor teatral. Amb gran èxit estrenà el 1949 "L'amo de Son Magraner" al Teatre Principal de Ciutat. Després vingueren "S'hereu de sa Farinera", "Sa madona du es maneig" i alguns sainets.

Pere Capellà sofrí sobtadament un col·lapse durant un assaig d'"El rei Pepet" i dos dies després, el 17 de desembre de 1954, morí.

Lluita i llibertat. Dues paraules que defineixen la vida i l'obra de Pere Capellà. Persona compromesa amb el poble i que amb la seva paraula va intentar canviar, encara que això li costà la ignomínia, persecució i rebuig dels vencedors. (*)

(*) Per a més informació, vegeu :

FULLANA PUIGSERVER, Pere (2005) *Pere Capellà (1907-1954). La lluita incansable per la llibertat*. Edició de l'Ajuntament d'Algaida. Amb la col·laboració del Consell de Mallorca, de la Fundació Sa Nostra i de la UIB.

Pròleg de Llorenç Capellà Fornés.

Mallorquins i catalans

Mallorca és el meu bressol
terra que sempre he estimat.
Però començ ha estar cansat
des roí estat espanyol
que mos ha colonitzat.
I és que el poble mallorquí

és covard, curt i baixà.
Mos volen aniquilar,
el PP mos fa sofrir
i encara el tornem votar !!!

A veure si prenem llum
del poble de Catalunya.
De cada pic més s'allunya
d'aquesta bruta ferum
i de tant en tant empunya
ses armes per a lluitar
amb valor i magnificència
per la seva independència.
Segur que ho aconseguirà
amb fermesa i paciència.

TOT EL QUE NECESSITES PER PRACTICAR EL TEU ESPORT

Carrer d'en Sala, 7
07260 PORRERES

esportesplai@terra.es
Tel. 971 16 83 13

BOJOS PER LA CUINA

Maria Antònia Sureda (receptes)
i Pere Muntaner (fotografies)

GRANADA DE COLIFLOR

Ingredients per a 6 persones:

1 coliflor mitjana
½ ceba mitjana
200 g de carn picada de porc o de vedella (o mesclada)
1 all
unes branquetes de julivert
3 ous
una llesca de pa remullat en llet i esmicolat
sal
pebre bo
3 cullerades d'oli d'oliva
nou moscada ratllada
mantega o saïm per untar el motlle
80 g de galeta picada
maionesa casolana per acompanyar

Preparació:

Posau una olla al foc amb 3 litres d'aigua i una cullerada de sal.

Untau un motlle de 22 cm de diàmetre amb mantega o saïm i empolvorau-lo amb galeta picada.

Netejau la coliflor i separau-ne les branquetes. En bullir l'aigua, tirau-hi els brotets de coliflor i feis-los bullir durant 8 minuts. Colau-los i deixau-los degotar dins el colador mentre preparau el sofregit.

Pelau la ceba i l'all i picau-los ben fins.

Netejau el julivert i picau-lo.

Posau una paella al foc amb l'oli. Quan sigui calent, abocau-hi la carn picada. Salpebrau-la i coeu-la durant 5 minuts a foc mitjà. Afegiu-hi la ceba i l'all i abaixau el foc. Coeu el conjunt fins que la ceba sigui transparent.

Enceneu el forn a 200 °.

Bateu els ous dins un bol gran com per fer truita. Afegeiu-hi la coliflor, el pa remullat en llet, el julivert picat, la nou moscada i el sofregit de carn. Remenau bé, amb compte perquè no s'espenyin els brotets de coliflor. Comprovau el punt de sal i espècies i rectifiqueu si fos precis. Abocau la preparació dins el motlle i allisau la superfície amb una espàtula. Empolvorau-la amb més galeta picada.

En ser calent el forn, enfornau el motlle i coeu la granada durant 30-40 minuts. Comprovau que és cuïta punxant el centre amb un escuradents. Si no ha pres color a bastament de la part de dalt, enceneu ell gratinador i acabau de coure-la. Treis el motlle del forn i deixau-lo refredar 15 minuts.

Desemmotllau la granada i serviu-la acompanyada de maionesa casolana.

PORRERES - tlf. 971 64 73 16

COQUES BAMBES MALLORQUINES

Ingredients per a 4 coques grans:

250 g de patata bullida amb la pell
 100 g de saïm fos
 3 ous mitjans
 200 g de sucre
 25 g de llevat premsat
 100 g d'aigua tèbia
 600 g de farina de força (aproximadament)
 oli per untar
 sucre en pols per ensalgar-les
 llavors d'anís (opcional)

Preparació:

Pelau les patates i esclafau-les bé amb una forqueta. Foneu el llevat en l'aigua tèbia.

Tamisau la farina.

Posau el saïm fos (alerta, no ha de ser calent!) dins un bol. Abocau-hi el sucre i bateu la mescla. Incorporau-hi la patata esclafada (no ha de fer grumolls) encara calenta. Ara, els ous d'un en un. A continuació, el llevat, les llavors d'anís (si decidiu posar-n'hi) i després, la farina per tandes. Potser us falti o us sobri una mica de farina, perquè això depèn de la marca i del tamany dels ous. Quan la pasta ja no s'aferra a les mans, enfarinau la superfície de treball, posau-hi la pasta i treballau-la enèrgicament, amb moviments com els que es fan per rentar la roba a mà, durant 10-12 minuts. Si la pasta se us aferra molt a les mans, rentau-vos-les i untau-vos-les d'oli. Us anirà millor per treballar la pasta.

Feis una bolla amb la pasta.

Netejau el bol, untau-lo d'oli i posau-hi la bolla de pasta. Tapau-lo amb un plàstic a fi que no li toqui gens d'aire i deixau-la fermentar fins que dupliqui el volum inicial (el temps varia segons la temperatura i la humitat ambientals; a nosaltres ens ha fermentat en 5 hores).

Treis la pasta del bol, tornau-la a pastar damunt la superfície enfarinada durant 5 minuts. Dividiu la

pasta en 4 parts més o menys iguals i donau-los forma arrodonida.

Folrau dues llaunes amb paper sulfuritzat i col·locau a cada llauna dues bolles de pasta, una mica untades d'oli i ben separades, en diagonal, deixant molt d'espai entre una i l'altra. Teniu en compte que amb la segona fermentació i la cocció posterior arribaran quasi a triplificar el volum inicial.

Posau les llaunes dins el forn apagat (o tapades amb pedaços ben nets i lluny de corrents d'aire) i deixau fermentar les coques de bell nou. És bo fer-ho a la nit i deixar-les tota la nit.

Quan quasi tripliquin el volum inicial (potser fins i tot es besin a la llauna; no passa res!), treis les llaunes del forn i enceneu-lo a 180°.

En ser calent, enforneu la primera llauna. Les coques seran cuites en devers 15 minuts. Han de quedar ben dauradetes, però flonges per dins. Comprovau que són cuites punxant el centre amb un escuradent, que n'ha de sortir eixut.

Treis la llauna del forn i deixau refredar les dues primeres coques damunt la llauna. Enforneu l'altra i segui el mateix procés.

Quan siguin ben fredes, podeu congelar les que no hagueu de consumir. El dia que vulgueu consumir-les, simplement descongelau-les a temperatura ambient.

SA MITJA A PORRERES

Bartomeu Garí Salleras

Tocades les deu de matí del passat dia 11 de novembre es va donar la sortida a la primera edició de "Sa Mitja" organitzada pel Club Atletisme Porreres, entitat que es constituí l'any 1990 a iniciativa d'uns pares que volien que els seus fills fessin esport i que a hores d'ara presideix Apol·lònia Maria Moll Servera. El bon temps, l'excel·lent participació - quasi 300 atletes vinguts de molts de pobles de Mallorca- i el recorregut urbà i interurbà de 21'097 kilòmetres que l'organització va preparar i que va agradar molt als atletes (Plaça de la Vila, carrer Sala, Ronda d'Alcassor, camins de Son Servera, Son

Morlà, Sa Pedrera, Son Mercadal, Son Pau, Son Drago, Son Cota, des Moreis, Puig d'en Femella, carrer Major i Plaça la vila), juntament amb la transmissió en directe a través de les càmeres de l'omnipresent Porreres TV i el relat del locutor Esteve Barceló feren tot plegat que la cursa fos un autèntic èxit.

El guanyador absolut de la prova fou Carles Coll del Club Amistat-Fisioplanet que va aconseguir un excel·lent marca: una hora, onze minuts i trenta-dos segons, superant als darrers kilòmetres a Rafel Quintana del Club ADA Calvià. La tercera posició fou per

a Raül Casado del Club Garden Hotels. Pel que fa als atletes locals, Bartomeu Rubí Pol fou el primer, després entraren Pep Lliteres Barceló, Guillem Gregori Vaquer Mas, Miquel Bordoy Mesquida i Jaume Vaquer Mas. També completaren la cursa els locals Tòfol Moreno Mestres, Josep Maria Sastre Barceló, Antoni Rosselló Salleras, Antoni Adrover Mesquida, Leandro Mesquida Lopez, Fede Campos Mesquida, Carles Garcies Munar, Luís Bonilla Cabrera i Joan Noguera Vich, com també a l'ex futbolista de la UE Porreres, Mateu Morlà Gayà que va guanyar a la categoria de més de seixanta anys.

Bel Duran del Club Atletisme Manacor va triomfar en categoria femenina, marcant un temps d'una hora, vint-i-nou minuts i trenta-un segons. L'atleta manacorina va superar a Nuria Julián del Club Altura-Sports Lloseta que entrà en segon lloc i, Gemma Miró d'Ermassets Esporles que acabà tercera. És important destacar la cinquena posició de la corredora porrerenca del club Sa Milana d'Alaró, Cati Lladó Matas que va aconseguir una marca d'una hora, quaranta-un minuts i dotze segons. Les germanes Apol·lònia Maria i Damiana Maria Moll Servera del Club Atletisme Porreres, es classificaren en sisena i setena posició.

També hem de remarcar l'excel·lent cursa que feren les atletes de la vila, Agnès Oliver Móra, Pereta Bauçà Tomàs i Marta Escoda Trobat.

L'esdeveniment va acabar amb l'entrega de premis que lliuraren el vicepresident del CA Porreres, Xavier Barceló, el regidor d'Esports de l'Ajuntament de Porreres, Jaume Martorell i el nostre campió, Joan Llaneres Rosselló. Més tard, al pati de l'Escola Nova es va servir un dinar prepa-

rat per les cosines Catalina i Cati Trobat i Tomeu Garcies Moll pels voluntaris i membres de Protecció Civil de Porreres, Algaida i Alcúdia que col·laboraren en la cursa.

El Club Atletisme Porreres vol donar la més sincera enhorabona a tots els corredors i corredores que varen participar tant a "Sa Mitja" com també a "Sa Pujada a Montis-sion" que es va celebrar el dia abans i que va guanyar l'atleta Rafel Valcaneras. També s'ha

d'agrair molt especialment el suport i la participació dels atletes del Club Atletisme Porreres i fer extensiu l'agraïment a la tasca de Xavier Barceló per l'organització de la carrera, a Baldo Oliver del Club Maratón Mallorca pel seu assessorament i finalment a tots els voluntaris i voluntàries, que ho varen fer possible. Molts ànims i que no sigui la darrera.

Imatges:
Simó Tortella
i Damiana Maria Moll

BON INICI DE TEMPORADA DELS EQUIPS FEDERATS I DE L'ESCOLETA DEL CLUB DE BÀSQUET

Josep Maria Sastre

La temporada ha començat molt bé per a tots els equips del Club de Bàsquet que enguany compta amb mini masculí i tres femenins: infantil, cadet i sènior.

Les respectives lligues s'han iniciat amb més victòries que derrotes però, sobretot, s'han de destacar les bones sensacions que desprenen els jugadors i jugadores del club tant en els partits com als entrenaments setmanals que estan carregats de bon ambient. Aquest bon ambient és el que es veu també a l'escoleta de bàsquet on enguany hi ha més

de 40 nins i nines inscrits repartits a les categories de preiniciació, iniciació i benjamí que s'ho passen d'allò més bé aprenent les primeres nocions d'aquest esport i jugant alguns partits a les jornades escolars.

Malauradament, però, la família del Club de Bàsquet Porreres no pot estar del tot contenta ja que ha de lamentar la lesió que va patir la jugadora de l'equip infantil femení, Aina Ballester, en un partit jugat a Consell. N'Aina va sofrir una ruptura de la tibia de la que al tancament d'aquesta edició encara s'està recuperant.

Tots els equips del Club de Bàsquet es van fotografiar amb cartells d'ànim per n'Aina. Així mateix, també hem de destacar l'interès i la preocupació que han mostrat per l'estat i evolució de n'Aina des de la Federació de Bàsquet de les Illes Balears així com de diferents clubs de l'Illa i des de l'estament arbitral.

Des d'aquestes pàgines que ens brinda *Llum d'Oli*, el club vol aprofitar per donar una altra empenta a n'Aina i desitjar-li que es recuperi aviat.

Equip infantil femení

Aina Ballester, infantil femení

Escoleta

Equip mini masculí

Equip cadet

Equip senior

Escola de Nines ubicada a Can Pistola. Actualment és una casa particular situada al carrer de l'Almoïna.

GRUP ESCOLAR. Any 1936

De dalt a baix i d'esquerra a dreta:

1a Fila.- Catalina Stíjar Miró, Maria Gornals de *S'Estanc*, Maria Janer , *Xim* , Margarita Picorelli Múgica , *sa mestra*, Catalina Noguera, *Rebassa*, Miquela Gornals, *Mulidai*-*go*, Maria Moll de *Montuiri*.

2ª Fila.- Francisca Artigues de *Son Obra*, Catalina Oliver, *Cositixa*, Francisca Vanrell, Rosa Nicolau, *Barreres*, Catalina Sageras, *Jordana*.

3ª Fila.- Maria Artigues, *Son Obra*, Antònia Obrador, *Verdera*, Antònia Miró Piña, *Pixa*, Maria Segura Lliteras, *Can Gelat*, Catalina Ferrer, *Gurtona*, Maria Oliver Mas d'en *Gaspar de Son Oms*, Joannina, *Fornareta*.

4ªFila.- Miquela Palerm Barceló, Catalina Nicolau , *Barreres*, Margalida Vidal, *Moia*, Catalina Amengual, Maria Cerdà, *Tibera*, Francisca Riera Gomila d'en Pau Sans, Catalina Mora Beltran, *Can Batxà*, Coloma Riera Gomila.

5ª Fila.- Bàrbara Lliteras Font, Catalina Rigo, Jaumeta Gornals, Margalida Gornals, *Gallura*.

Foto cedida per Antònia Miró Piña, que llavors tenia 14 anys.